

Geachte gebruiker,

U heeft de demo tekstversie geopend van de musical **Het Grote Geheim**. De bedoeling hiervan is u een zo royaal mogelijk indruk te geven van de musical. Dit in combinatie met de audio presentatie die eveneens op [deze website pagina](#) staat.

De demo tekstversie bestaat uit:

A. Tekstboek:

1. De beschrijving van de scènes die voorkomen in het, onder punt A2, afgedrukte tekstdeel. De scènebeschrijving van de overige scènes, zie punt 3.
2. Het eerste deel van het tekstboek, circa 50%. Hierdoor maakt u kennis met de soort dialogen, enkele liedteksten, de opzet en de sfeer van de musical.
3. De beschrijving van alle scènes van het resterende deel van het tekstboek.

B. Handleiding:

1. Een volledig hoofdstuk
2. Het rollenschema
3. De wijze van muzieknotatie

A. 1 Korte inhoud van scène 1 t/m 4

Scène 1

Het hoofd van de school, de klassenleerkracht of een leerling van de klas nodigt het publiek, in een korte toespraak, uit naar de musical **HET GROTE GEHEIM** te gaan kijken. Vervolgens wordt de band aangezet en gaat een willekeurig groepje kinderen dansen op de muziek van de cassette of op zelf gekozen muziek. Plotseling mengen zich allerlei vreemde geluiden met de dansmuziek en even later komen van achteruit de zaal drie gedaanten tevoorschijn. De geesten slaan op trommels, bekkens en andere herrie-makende instrumenten. Hierbij maken ze vreemde stemgeluiden. Langzaam beweegt de luidruchtige stoet zich naar het speelvlak, waarbij de danskinderen verschrikt de "indringers" gadeslaan. Op het moment dat de geesten het speelvlak betreden, wordt de band aangezet en begint de hoofdgeest met het lied "Ik ben een geest ....."

Scène 2

Na het zingen van Floets en de hulpgeesten komen uit het groepje danskinderen, dat op een kluitje stond toe te kijken, drie kinderen aarzelend naar voren. Er ontwikkelt zich een gesprek tussen de kinderen en Floets, waarna de nieuwsgierigste van het stel het lied "k Zou eens willen weten" zingt. De overige kinderen zingen als koor enkele zinnen mee.

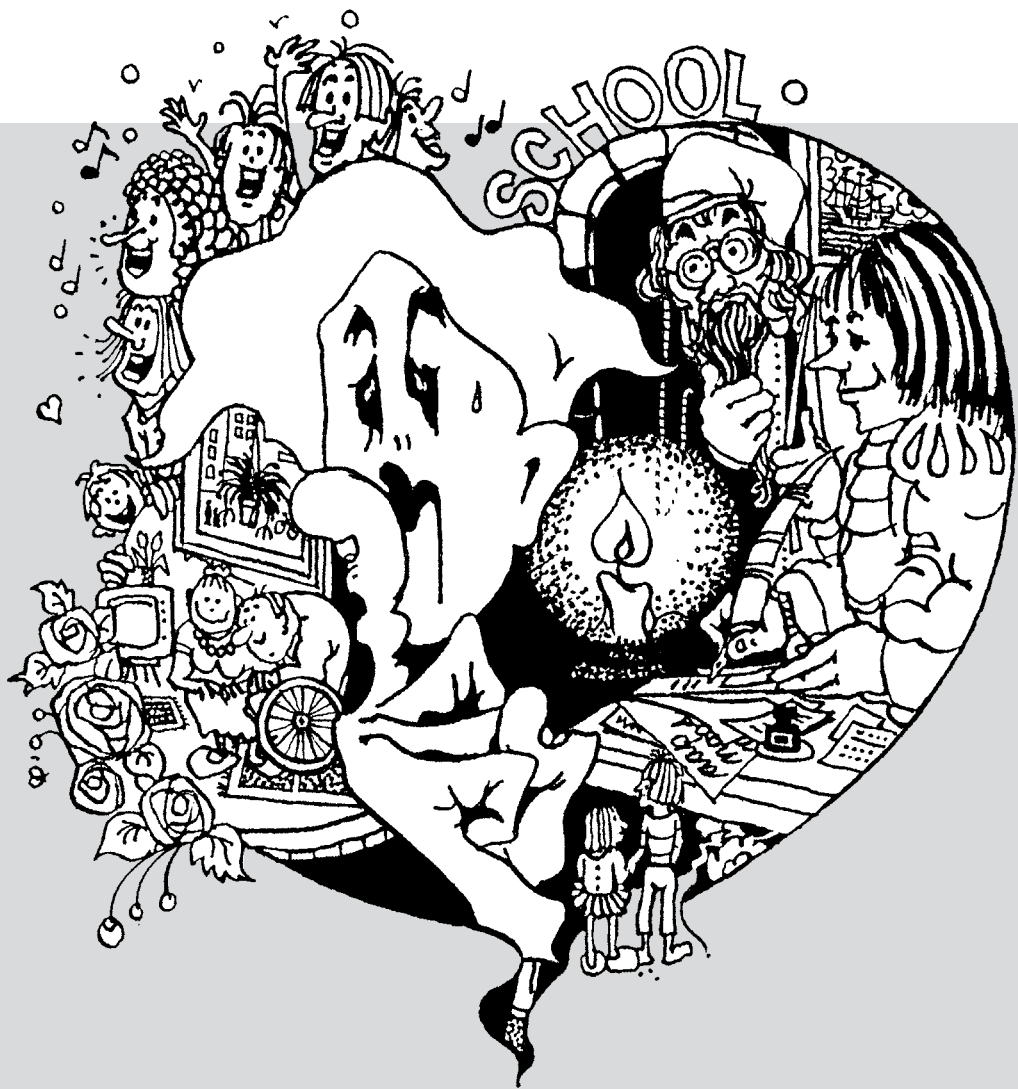
Scène 3

De vraag, die in het voorafgaande lied werd gesteld, wil Floets graag beantwoorden met woord en beeld. De aanwezigen worden door haar/hem meegenomen naar de tijd waarin een zekere meester Pol, één van de eerste schoolmeesters, de scepter en zijn Spaanse rietjes zwaaide over zijn klas. We zien hoe de kinderen uit die tijd reeds de kunst verstonden het leven van hun leerkracht zuur te maken. De straffen die meester Pol hiervoor had bedacht vormen het middelpunt van deze scène, die uitmondt in **Het pijnlied!**

Scène 4

In deze scène laat geest Floets een verschijnsel zien dat in al die jaren, net zoals het straffen, nooit is veranderd. Zij noemt het 'lulilakkelekwammes' oftewel het probleem van het opstaan. Deze scène, waarin ook veel volwassenen zich zullen herkennen, wordt afgesloten met het lied "Traag vandaag ...."

A. 2 Het eerste deel van het tekstboek, circa 50%

het

GROTE 'geheim'

Cees West

tekstboek

SCÈNE 1

Het schoolhoofd, de klassenleerkracht of een leerling van de klas nodigt het publiek, in een korte toespraak, uit naar de musical 'HET GROTE GEHEIM' te gaan kijken.

- ♫ 1/22 *Vervolgens wordt de muziek aangezet en danst een willekeurig groepje kinderen op de muziek. (♫ 1/22 De twee cijfers geven de CD-volgorde aan. Het tweede cijfer is de 'uitvoerings-versie') Plotseling mengen zich allerlei vreemde geluiden met de dansmuziek en komen even later van achter uit de zaal drie gedaanten te voorschijn. Deze slaan op trommels, bekkens en andere lawaai-makende instrumenten. Hierbij maken ze vreemde geluiden met de stem. Langzaam beweegt de luidruchtige stoet zich naar het speelvlak, waar de danskinderen verschrikt de 'indringers' gade slaan. Op het moment dat de geesten het speelvlak betreden, klinkt de muziek en zingen 'de geesten':*
- ♫ 2/23

Lied I: Ik ben een geest

De rusten in het voorspel kunnen door de geesten worden ingevuld met 'ritmisch gelach' of andere geluiden.

refrein:

Hoofdgeest: Ik ben een geest, de geest van de scholen,
ik ben een geest, de scholengeest.

Hulpgeesten: Zij(hij) is een geest, de geest van de scholen,
zij(hij) is een geest, de scholengeest.

1.

Hoofdgeest: Ik zweef al jaren door lokalen
van alle scholen in dit land.
'Ken alle kind'ren meesters en juffen.
Niets is er wat ik niet weet want...

refrein:

2.

Hoofdgeest: Als je aan mij van dit en van dat vraagt,
geef ik op basisschoolgebied,
overal antwoord op want ik zeg je
ik ben degen die alles ziet!

refrein:

3.

Hoofdgeest: Kom dacht ik, Floets je moet bij dit feestje
maar eens een keer je neus laten zien.
Dus nu ik dan naar benêe ben gekomen,
vind ik dat ik een applausje verdien.

refrein:

Hulpgeesten: Zij(hij) is een geest, de geest van de scholen,
zij(hij) is een geest, de scholengeest.

Hoofdgeest: Ik ben een geest, de geest van de scholen,
ik ben een geest, de scholengeest!

Tijdens het naspel maken de geesten een vreemdsoortig dansje. Hierbij kunnen zij, evenals in het voorspel, de rusten invullen met 'ritmisch gelach' of andere geluiden. Als de muziek is afgelopen, ploft Floets op een stoel neer, die ondertussen is klaargezet. De hulpgeesten gaan eromheen staan.

Van de danskinderen, die 'op een kluitje' de vreemde gebeurtenissen hebben gevolgd, komen nu zeer aarzelend drie kinderen naar voren.

SCÈNE 2

Leerling 1 : *(aarzelend)* Eh... mevrouw... eh... meneer... eh dinges ik eh heb eh... eigenlijk nooit gemerkt dat u hier rond-zwoof eh... zweefde. Anders had ik u vast wel eens een kopje koffie gebracht of een gevulde koek met mijn verjaardag of zo eh... mevrouw... eh... meneer... eh dinges.

Floets : Floets is de naam.

Leerling 1 : Jemenokie, Floets... Ja ja... aangenaam .....
(zelf invullen) is de naam.

Floets : *(een beetje beledigd)* Dàt hoef je mij niet te vertellen. Ik ken namelijk alle kinderen, meesters en juffen.

Leerling 2 : *(een beetje brutaal)* Oh ja, hoe heet onze juf/meester dan?

Floets : Juffrouw/Meester .....*

Leerling 3 : *(onder de indruk)* En hoe heten alle kinderen uit de klas?

Floets : *(noemt alle (zelf te bepalen) namen van de kinderen op)*

.....
.....

Leerling 3 : *(zeurderig)* Goeie grutjes, ongelooflijk, tsss, nou nou, 't is me wat, niet te geloven, tjonge jonge, allemachtig...

Leerling 1 : En klopt het dat u al tweehonderd vijftig jaar door alle scholen van Nederland waait?

Floets : DRIEHONDERD VIJFTIG!

Leerling 2 : *(zeurderig)* Goeie grutjes, ongelooflijk, tsss, nou nou, 't is me wat, niet te geloven, tjonge jonge, allemachtig...

Leerling 1 : Maar dat betekent dat u alles over vroeger kunt vertellen en aangezien ik de nieuwsgierigste thuis ben zou ik...

Floets : Nou?

Leerling 1 : Zou ik eh...

Floets : Nou?

♫ **3/24** *De muziek zet in. De nieuwsgierige leerling + koorkinderen zingen het lied. Het koor bestaat uit de nog aanwezige danskinderen.*

Lied 2: 'k Zou eens willen weten ...

refrein:

Solo: 'k Zou eens willen weten, heel graag willen weten,
'k zou eens willen weten hoe alles vroeger was.

Solo+koor: 'k Zou eens willen weten, heel graag willen weten,
'k zou eens willen weten hoe alles vroeger was.

Solo: Hoe was het op de eerste school
in zestienhonderd vijftig?
Waren de klassen net zo mooi
en de leerlingen zo vlijtig?
Ik ben benieuwd, ik ben benieuwd
wat u daarover weet.
Vertelt u het ons nu maar vlug,
voordat u het vergeet.

Solo+koor: 'k Zou eens willen weten, heel graag willen weten,
'k zou eens willen weten hoe alles vroeger was.
Hoe alles vroeger was, hoe alles vroeger was.

Tijdens het naspel lopen alle kinderen, behalve leerling nummer ... (zie opmerking handleiding bij scène 2) zingend weg. Terwijl de muziek nog even doorgaat, wordt het decor voor de volgende scène opgebouwd.

Floets : Maar natuurlijk wil ik jullie iets over vroeger vertellen.
Als het lukt zal ik jullie zelfs nog iets laten zien ook.
Maar dan moet ik eerst even een visite-praatpil innemen.

Leerling nr.. : Een wàt?

Floets : Een visite-praatpil. Daar babbel ik wat makkelijker op, begrijp je?

Leerling nr.. : Eh ja... natuurlijk (*trekt niet begrijpend de schouders op met dito gezichtsuitdrukking*).

Floets haalt vanonder haar gewaad een pil. Eén van de hulpgeesten schenkt uit een flesje een glas vol met rode vloeistof (limonade). Floets drinkt ervan en slikt haar 'visite-praatpil' in.

Floets : (*tegen de hulpgeesten*) Zeg goocheme geesten, ik geloof dat ik het hier verder wel alleen af kan. Gaan jullie de zaken maar vast verkennen op de .....
(*naam dichtstbijzijnde school*) Daar wil ik één dezer dagen ook even een bezoekje brengen.

De hulpgeesten, die anders tijdens de hele musical op het podium zouden moeten blijven zonder duidelijke rol, maken een buiging en verdwijnen met zwevende bewegingen. Hierbij maken ze weer de nodige herrie met stemmen en instrumenten. Tijdens dit luidruchtige verdwijnen van de hulpgeesten komen de spelers van scène 3 op. Als ze hun plaatsen hebben ingenomen 'bevrozen' ze, zodat een tableau-vivant ontstaat.

Floets : Eh ... waar waren we ook alweer gebleven?

Leerling nr.. : U zou ons iets over vroeger vertellen.

Floets : Oh ja, vroeger. Heel, heeeeeel, heeeeeeeeeel lang geleden hing er aan één van de eerste scholen van Nederland een uithangbord, waarop stond; hier onderwijst men de jeught, geneest zeere hoofden en maakt ook zuurkool in. Je kunt wel nagaan, dat er af en toe een verschrikkelijke stank in de school hing. Het was een mengeling van hoofdschimmeldamp, zuurkoolodeur en niet te vergeten de geurtjes van de leerlingen. In die tijd waren er namelijk nog geen odorono-rollers, geurvreters en meer van dat soort spul.

Floets kijkt naar het speelvlak en ziet het tableau-vivant. Een ouderwetse meester heeft zijn ene hand op het hoofd van een patiënt en zijn andere hand wijst iets aan. Enkele leerlingen kijken ondeugend naar de meester.

Floets : *(vervolgd)* Ah... mijn herinnering heeft zich reeds afgebeeld. Kijk in het verleden... daar gaat ie...

SCÈNE 3

♫ 4/25 *Floets blaast op de fluit. Het 'ontdooingsgeluid' klinkt. De personen van het tableau-vivant komen tot leven. Nadat het geluid is gestopt begint de meester.*

Meester : *(tegen één van de leerlingen)* Doorwerken rekel!

Patiënt : AU!

Meester : *(tegen patiënt)* Niet zo kleinzerig m'n beste.

Een leerling steekt z'n vinger op.

Meester : Wat is het Joostje?

Leerling : Ik snap den som zevenentwintig niet meester Pol.

Meester : *(knorrig)* Hmmmm... laten wij eens kijken domoor. Als twee zuurkolen 35 knickers hebben en zuurkool A heeft

5 knickers meer dan zuurkool B, hoeveel knickers heeft zuurkool A er dan? (*over de kin wrijvend*) Hmmm... dat lijkt me niet al te moeilijk wat? Hmmm? Wat? Hmmm?

Een andere leerling steekt zijn/haar vinger op.

Meester : Welaan, weet gij het juiste antwoord brave?

Leerling : Mag ik even plassen meester Pol?

Alle leerlingen lachen. Meester Pol knijpt van woede te hard in het hoofd van de patiënt.

Patiënt : AU!

Meester : Zachte heelmeesters maken stinkende wonden gij armzalige!

Patiënt : Maar harde heelmeesters maken vreemde sommen als ge het mij vraagt.

Pol krentenbol...

De leerlingen lachen om deze uitspraak.

Meester : Stilte!

♫ **5/26** *Floets blaast op de fluit. Het 'bevroezingsgeluid' klinkt. De spelers proberen hun laatste houding vast te houden tot het moment dat ze weer moeten ontdoien.*

Floets : Tja, die arme meester Pol. Hij had het bepaald niet gemakkelijk.

Leerling nr... : Maar als die leerlingen erg lastig werden, kregen ze toch zeker straf?

Floets : Nou en of. Meester Pol had op dat gebied een hele reputatie. Hij was een strafexpert zogezegd.

Leerling nr... : Een strafexpert?

Floets : Jazeker, Polletje kende een heleboel manieren om lastige kinderen te straffen.

Leerling nr... : Ach, geest Floets... kunt u uw herinnering nog even laten leven en een paar voorbeelden laten zien?

Floets : Maar natuurlijk. Ik zal jullie een paar straffen van meester Pol laten zien. De eerste straf is er een die met een Spaans rietje wordt uitgevoerd. Meester Pol geeft de ondeugd enkele slagen op de hand.

♪ **6/27** *Floets blaast op de fluit. Het 'ontdooiingsgeluid' klinkt en de verstijfde personen komen weer tot leven. Eén van de leerlingen trekt een lange neus naar meester Pol. Omdat Pol zich eerder omdraait dan de leerling verwacht, is deze er gloeiend bij. De geplaagde meester gebiedt de jongen bij hem te komen.*

Meester : Zo mannetje, denk je soms dat je grappig bent?

Leerling : Eh nee... eh ja... eh nee bedoel ik, meester Pol.

Meester : Kom jij maar eens hier, dan zul je eens merken hoe grappig ik kan zijn.

Leerling : (*bang*) Wat gaat u doen meester?

De leerling loopt een beetje bang naar meester Pol toe. Deze pakt ondertussen zijn Spaans rietje.

Meester : Wat ik ga doen rekel? Ik zal je leren met je grapjes!

Leerling : Alstublieft meester... ik ben nog bont en blauw van de vorige keer.

Meester : Praatjes vullen geen gaatjes dondersteen. Hier... pak aan!

Meester Pol geeft de leerling enkele nep-slagen op de handen.

Leerling : Au, au, au, au...

♫ 7/28 *Na de vierde 'au' klinkt het 'bevroezingsgeluid'. De spelers verstijven en proberen weer hun houding tot de volgende ontdooiing vol te houden.*

Leerling nr... : Tjonge jonge, dat was niet mis zeg. Dat waren rake tikken.

Floets : Ja ja, Polleke versleet heel wat van de rietjes. *(lachend)*
Het kostte hem bijna de helft van zijn salaris hi hi hi...

Leerling nr... : Jemenokie, de helft?

Floets : *(lachend)* Ja dat kwam namelijk zo. Meester Pol sloeg vaak met zijn Spaanse rietjes op de billen van de leerlingen, omdat hij dacht dat die straf meer indruk zou maken op de schavuiten. Maar hi hi hi... daar hadden de slimmeriken iets op bedacht. Ze stopten voor ze naar school gingen een stuk leer in hun broek, haalden veel kattenkwaad uit en lieten de meester dan z'n stokjes stuk slaan op hun harde billen. Om net te doen alsof het pijn deed riepen ze dan heel hard 'AU'. Kijk maar...

♫ 8/29 *Floets blaast op de fluit. Het 'ontdooiingsgeluid' klinkt. Het kind dat zojuist enkele venijnige tikken op de vingers heeft gekregen, loopt huilend naar z'n plaats terug. Een andere leerling, één met een stuk leer in z'n broek, roept op een triomfantelijke manier:*

Leerling : Meester Pol is een grote krentenbol.

Alle leerlingen en de patiënt moeten lachen.

Meester : Stilte! (*Meester Pol knijpt in het hoofd van de patiënt*)

Patiënt : AU!

Meester : Dat is voor uw onbeschaamdheid! (*tegen de leerlingen*)
Welke vlerk durfde mij een krentenbol te noemen?

Leerling : Ik meester Pol. Sla maar niet op hol.

Alle leerlingen lachen nog harder.

Meester : (*uitzinnig van woede*) Hier... hier zeg ik je!

*De leerling loopt langzaam naar meester Pol. Hierbij maakt hij/zij
namaak klaag- en kreungeluiden.*

Meester : Vooruit, over de knie.

Leerling : (*met een, voor meester Pol, onzichtbaar lachend gezicht*) Niet te
hard, meester.

Meester : Ge zult er van lusten, banjer.

♫ 9/30 *De muziek wordt gestart en na het
voorspel begint de leerling:*

Lied 3: Het pijnlied

Leerling: Niet te hard meester.
't Doet zo'n pijn meester.
Alstublieft meester...
niet te veel meester.

Meester: Hou je mond rekel.
'k Sla je bont rekel
en ook blauw rekel.
'k Lust je rauw rekel.

't Is omdat je zit te klieren
en m'n les zit te verstieren.
Doe maar liever eens je best,
want aan keten heb ik de pest. X X X X X X X

De zeven tikken die in de muziek duidelijk hoorbaar zijn, worden door meester Pol op de billen van de leerling geslagen.

Leerling : Niet te hard meester. 't doet zo'n pijn meester.
Alstublieft meester, niet te veel meester.

Meester : Hou je mond rekel. 'k Sla je bont rekel
en ook blauw rekel. 'k Lust je rauw rekel.

Koor	: 't Is omdat je zit te klieren	meester:	juist!
	en m'n les zit te verstieren.	meester:	klier!
	Doe maar liever eens je best,	meester:	je best!
	want aan keten heb ik de pest.	meester:	precies!

Tijdens het korte naspel krijgt de ondeugende leerling nog enkele rake klappen. Direct hierna zegt meester Pol:

Meester : *(tegen patiënt)* Ik verklaar ú genezen. *(tegen leerlingen)* En jullie wil ik hier niet vóór morgenochtend terug zien. Als den gesmeerde bliksem naar huis... vort!

♫ **10/31** ***De patiënt betaalt meester Pol, de leerlingen lopen joelend weg. Tijdens de muziek, een improvisatie op het pijnlied, wordt er gechangeerd. Daarna herneemt Floets:***

Floets : Tja, of het nou ezelsoren, Spaanse rietjes, strafregels schrijven of plein schoonvegen is, straffen zijn er altijd geweest.

Leerling nr... : Zijn er eigenlijk nog meer dingen die altijd hetzelfde zijn gebleven, geest Floets.

Floets : Oh zéker. Iets wat ik bij jullie ook heel vaak heb gezien.

Leerling nr... : *(nieuwsgierig)* Wat dan?

Floets : Luilakkelekwammes.

Leerling nr... : Wààààààà?

Floets : Ik noem het luilakkelekwammes, een verschijnsel dat zich meestal bij het opstaan voordoet. Kijk maar.

SCÈNE 4

♫ 11/32 *Floets blaast op de fluit. Het 'ontdooiingsgeluid' klinkt, direct gevolgd door slaapgeluiden en het tikken van een wekker. Plotseling gaat de wekker af. Na een korte tijd pakt de slaper een grote hamer van onder het bed en geeft de wekker een harde klap. Het kind slaapt weer verder. Even later horen we een niet zichtbare moeder roepen:*

Moeder : *(naam zelf bepalen)* ..... opstaan, je moet naar school!

Slaper : *(flauwtjes)* Ja, ik kom... *(blijft liggen)*.

Moeder : *(iets harder)* Ben je al wakker? Het is de hoogste tijd!

Slaper : *(iets harder)* Ja, ik kom... *(blijft liggen)*.

Moeder : *(komt de slaapkamer binnen)* Kom er nou uit joh! Gisteren was je ook al veel te laat op school. Ik kan niet iedere keer van die zogenaamde buikpijn- en hoofdpijnbriefjes schrijven.

Slaper : *(harder)* Jaaaa... ik kom.

Moeder : *(tegen publiek)* Zo, die is wakker *(gaat weer weg)*.

Nadat moeder de slaapkamer heeft verlaten, draait het kind zich weer om en slaapt verder. Even later komt zijn/haar vader met een geniepige blik de kamer binnen. Met één ruk trekt hij de deken van het bed af.

Slaper : Hè wat flauw. Ik sliep net zo lekker.

Vader : Ja ja en je moeder maar laten roepen zeker. Eigenlijk zou ik je moeten trakteren op een nat washandje in je gezicht. Ha ha ha... dat deed mijn vader ook altijd bij mij.

Slaper : En dat vond jij dan zeker altijd heel leuk, hè pa?

Vader : Eh nou nee... eh... (*beetje kribbig*) je waagt het niet om weer je bed in te duiken hè?

Slaper : Nee pa.

Vader : Zo mag ik het horen.

Slaper : Fijn zo pa.

Vader verlaat de slaapkamer, maar blijft voor het publiek duidelijk zichtbaar stiekem achter de 'deur' staan. Hij volgt nauwkeurig de verrichtingen in de slaapkamer. De slaper kijkt op de wekker hoe laat het is.

Slaper : Oh, het is pas tien over acht. Dan kan ik toch nog wel heel eventjes...

Met een grote sprong duikt hij/zij het bed weer in. De slaper gaat op zijn/haar zij liggen met de hand onder het hoofd en kijkt de zaal in.

Slaper : (*geeuwt*) Hè hè, wat zonde is dat nou. Waarom moet ik àltijd wakker gemaakt worden als mijn droom net op het spannendste moment is aangekomen. Eens kijken, hoe was het ook alweer. Oh ja... ik zat in een helikopter en was geland in het oerwoud. Ik stapte uit en zag de meester/juf in een tijgervelletje voorbij zwaaien. Hij/zij riep iets tegen me maar ik kon het niet verstaan. In de verte klonk een zacht geratel. Ik kon mijn nieuwsgierigheid niet bedwingen en liep op het geluid af. Het geratel werd harder en harder. Plotseling stond ik oog in oog met een soort ratelslang. Ik haalde de hamer uit mijn rugzak en viel het beest aan. Tjak... die was raak! Toen werd ik wakker. (*kijkt om zich heen en zegt*) Zo, dan ga ik nu eens kijken hoe het afloopt.

De slaper draait zich om en droomt verder. We zien dat vader moeder wenkt en gebaart een emmer water te gaan halen. Daarna komt vader de slaapkamer binnen en vertelt het 'verdere verloop' van de droom. Even later zien we moeder binnenkomen met de emmer.

Vader : *(op spannende toon, half tegen de zaal, half tegen de slaper)* De ratelslang lag bewusteloos op de grond. Ik keek om me heen en zag tien indianen op me afkomen. Ze zagen er dreigend uit en zouden me zeker niet op de thee uitnodigen. Ik had maar één kans; de helikopter! Ik begon te rennen. Het gejoel van de indianen kwam steeds dichterbij. Op de open plek waar de helikopter had gestaan lag nu een kano midden in een rivier. Ik nam een aanloop... sprong... en PATS.
Ik kwam midden in de rivier terecht. Toen werd ik wakker (*hard*) EN MOEST NAAR SCHOOL!!

Terwijl vader de 'droom' vertelt staat moeder klaar met de emmer waar een beetje water inzit. Bij de zin 'Ik nam een aanloop etc...' gebaart vader op eenzelfde wijze als 'klaar voor de start... AF'. Moeder gooit het water in het gezicht van de slaper, nadat vader heeft gezegd 'Ik nam een aanloop... sprong... en PATS'.

🎵 **12/33** *Direct na de laatste zin wordt de muziek gestart. Tijdens het voorspel van het lied 'Traag vandaag' komen de kinderen van het koor, die in pyjama's zijn gekleed, op en gaan achter het bed staan.*

Lied 4: Traag vandaag

Solo:

Ik voel me zo traag vandaag.
Ik voel me zo traag vandaag.
Ik voel me zo traag vandaag.
Want ik moet naar school.

Ik ga niet zo graag vandaag.
Ik ga niet zo graag vandaag.
Ik ga niet zo graag vandaag.
Na-haar school.

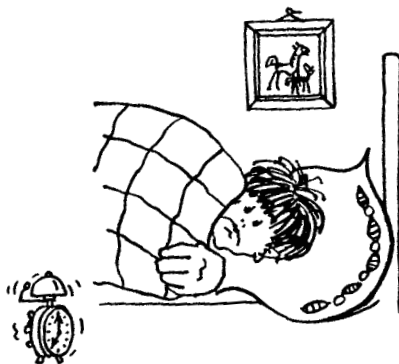
Koor:

Ik voel me zo traag vandaag.
Ik voel me zo traag vandaag.
Zo traag.
Want ik moet naar school.

Ik ga niet zo graag vandaag.
Ik ga niet zo graag vandaag.
Niet zo graag.
Na-haar school.

1.

solo: De regen tikt
tegen de ruiten,
de rillingen lopen
over mijn rug.
Ik voel de kriebels
in m'n kuiten
en daarom denk ik
maar weer vlug.

Solo:
Ik voel me zo traag vandaag.
Ik voel me zo traag vandaag.
Ik voel me zo traag vandaag.
Want ik moet naar school.

'k Heb pijn in m'n maag vandaag.
'k Heb pijn in m'n maag vandaag.
'k Heb pijn in m'n maag vandaag.
Want ik moet naar school.

Koor:
Ik voel me zo traag vandaag.
Ik voel me zo traag vandaag.
Zo traag,
Want ik moet naar school.

'k Heb pijn in m'n maag vandaag.
'k Heb pijn in m'n maag vandaag.
Pijn in m'n maag.
Want ik moet naar school.

2.

solo: Zal ik nu wel of zal ik niet of zal ik wel gaan?
Ik moet eruit, ik heb geen zin, IK DOE HET NIET!
Ik kruip heel diep onder mijn blauw geblokte deken,
dan weet ik zeker dat geen mens hier mij nog ziet.

Tijdens het instrumentale tussenspel komt vader op en gaat mimisch op de kamerdeur van de slaper(ster) bonken. De koorkinderen zingen het refrein met 'wa-oe's', als in de muziek aangegeven. De slaper(ster), die onder de blauwgeblokte deken is gekropen, horen we luid snurken. Hij/zij komt weer te voorschijn als het derde couplet moet worden gezongen.

3.

solo: M'n vader staat al uren op de deur te bonken.
De wekker is al twee en twintig keer gegaan.
Maar ik ben in een hele diepe droom verzonken.
Ik heb geen zin IK HEB GEEN ZIN OM OP TE STAAN!

Solo:

Ik voel me zo traag vandaag.
 Ik ga niet zo graag vandaag.
 'k Heb pijn in m'n maag vandaag.
 Want ik moet naar school.

Ik voel me zo traag vandaag.
 Ik ga niet zo graag vandaag.
 'k Heb pijn in m'n maag vandaag.
 Want ik moet naar school.
 Want ik moet naar school.
 Want ik moet naar school.
 Want ik moet na-ha-haar ...

Koor:

Ik voel me zo traag vandaag.
 Ik ga niet zo graag vandaag.
 Pijn in m'n maag.
 Want ik moet naar school.

Ik voel me zo traag vandaag.
 Ik ga niet zo graag vandaag.
 Pijn in m'n maag.
 Want ik moet naar school.
 Want ik moet naar school.
 Want ik moet naar school.
 Want ik moet na-ha-haar ...

Allen: (*gapend*) school ...

Tijdens het naspel wordt er gechangeerd. De koorkinderen van 'Traag vandaag' blijven op het speelveld achter. Ze gaan op de grond zitten. Onder de pyjama's van de kinderen zit hun gymkleding. Straks zal een kleine 'striptease' de twee scènes soepel in elkaar laten overlopen.

SCÈNE 5

Floets : Klopt 't of heb ik gelogen?

Leerling nr... : Wat bedoelt u?

Floets : Nou, dat jullie nogal eens last hebben met opstaan.

De koorkinderen uit de 'Traag vandaag-scène' reageren op deze constatering van Floets.

Kinderen : (*aarzelend toegevend*) Nou eh... ja... eh... ja (etc.)

Floets : Maar als jullie eenmaal op school zijn is alle traagheid verdwenen en zijn jullie zo fit als wat hè?

Kinderen : (*overdreven*) Ja ja ja ja ja...

A. 3 De beschrijving van alle scènes van het resterende deel van het tekstboek.

Scène 5

In deze scène maken we kennis met Pim, een jongen uit de klas. Niet Floets, maar leerling nr... laat aan de geest en het publiek zien hoe moeilijk een leerling het heeft als deze een enorme hekel aan gymnastiek heeft. In het "Anti-gymlied", de afsluiting van deze scène, zingt Pim hierover.

Scène 6

In deze korte scène wordt een overloop gemaakt van de zogenaamde "verstoorde musical" en het gedeelte dat de kinderen zelf invullen.

Scène 7

Het programma dat nu volgt kan uit één of meerdere onderdelen bestaan. Hierbij kan gedacht worden aan playback nummers, moppen, sketches, goocheltrucs, dansen etc. De presentator/trice kan hierbij de verschillende acts aankondigen. Belangrijk is dat in het laatste nummer een jongen en een meisje zitten. Deze twee laten duidelijk zichtbaar voor het publiek merken dat ze 'op elkaar zijn'. In de hierna volgende "verliefd-scène", waarmee de draad van de musical weer wordt opgepikt, zullen deze twee een belangrijke rol spelen.

Scène 8

Een gebeuren, dat niet zelden voorkomt, is dat een jongen en een meisje verliefd worden op elkaar. De betrokkenen vinden dit de normaalste zaak van de wereld. Ze komen door hun gedragingen in "conflict" met enkele klasgenoten die menen de twee te moeten corrigeren.

Scène 9

In deze scène vindt een spectaculaire sprong in de toekomst plaats. We zien de kinderen van de klas als bejaarden op een reünie. Ze halen allerlei herinneringen op. Deze herinneringen hebben betrekking op de scènes 4,5 en 8. Van de liedjes uit deze scène worden korte fragmenten gezongen.

Scène 10

Na deze verre blik in het heden is de geest zo vriendelijk om de bejaarden van de toekomst terug te floetsen naar d tijd van nu. Hierna verdwijnt zij/hij.

B. 1 Een volledig hoofdstuk uit de handleiding

De handleiding telt 24 pagina's. Behalve de beschrijving van de scènes, waarvan scène 4 hieronder in zijn geheel is afgedrukt, worden de volgende onderdelen uitvoerig beschreven:

- ✓ **Vormgeving van het eindresultaat**
- ✓ **Decors en decorwisselingen**
- ✓ **Rollen en rolverdeling**
- ✓ **De partituren**

- ✓ **Eigen inbreng**
- ✓ **Changeertips**
- ✓ **De CD**

SCÈNE 4

Korte inhoud : In deze scène laat geest Floets een verschijnsel zien dat in al die jaren, net zoals het straffen, nooit is veranderd. Zij noemt het 'luilakkelekwammes' oftewel het probleem van het opstaan. Deze scène, waarin ook veel volwassenen zich zullen herkennen, wordt afgesloten met het lied "Traag vandaag ...."

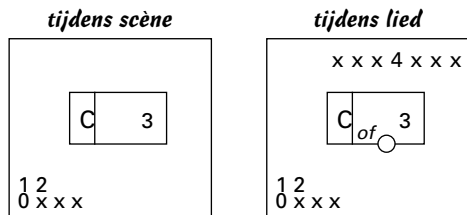
Rollen : Geest Floets. Enkele leerlingen. Een slaper/slaapster. Vader. Moeder (alleen de stem). Koorkinderen in pyjama's.

Rekwisieten : Een bed. Een blauw geblokte deken (een oud laken waar met verf blauwe blokken op zijn geschilderd of met stukken stof erop zijn gestikt). Een wekker. Een kastje. Een grote hamer (steel van karton, kop van schuimrubber). Een emmer met een beetje water.

Kleding : Het kind dat in bed ligt draagt, evenals de koorkinderen, een pyjama. Vader en moeder kunnen bijvoorbeeld in een ochtendjas opkomen.

Toneelaanwijzingen : Belangrijk voor het kind dat in bed ligt is de timing van het moment dat hij/zij met de hamer een klap op de wekker geeft. Tijdens het zingen kan de 'slaper' nog in bed liggen (moeilijke zanghouding) of er op gaan zitten. De koorkinderen gaan achter het bed staan.

- Opstelling** :
1. Geest Floets
  2. Enkele leerlingen
  3. Slaper/slaapster
  4. Koorkinderen

Suggestie : Om snel een bed te maken kunnen de tafeltjes uit de voorgaande scène tegen elkaar worden geschoven. Een kussen en een deken suggereren een prachtig bed, dat bovendien het grote voordeel heeft door zijn hoogte goed zichtbaar te zijn.

B. 2 Het rollenschema

Dit schema geeft een overzicht van de omvang van de rollen. In de handleiding is dit schema zó uitgewerkt dat ook precies te zien is in welke scènes ze spelen. Onderaan dit schema wordt per scène het totaal aantal spelers aangegeven.

Rol	Tekstbeurten
1. Danskinderen	--
2. Floets	46
3. Hulpgeesten	--
4. Leerling 1	5
5. Leerling 2	1
6. Leerling 3	3
7. Leerling nr...	33 (verdelen over rol 4,5 en 6)
8. Meester Pol	16
9. Patiënt	4
10. Leerlingen scène 3	8 (teksten verdelen)
11. Moeder	4
12. Slaper	9
13. Vader	4
14. Gymkinderen	--
15. Gymleraar/lerares	11
16. Johan	2
17. Rietje	1
18. Pim	5
19. Spelers 'zelf-invul-scène'	-- (zelf bepalen)
20. Verliefd meisje	--
21. Verliefde jongen	--
22. Verliefde vrouw	14
23. Verliefde man	15
24. Bejaarden	17 (teksten verdelen)
25. Zangkinderen in meerdere scènes	--

Overzicht:

Scène	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Aantal rollen	3	8	7	8	9	4	?	6	10

* scène 7 is de 'zelf-invul-scène'

B. 3 De wijze van muzieknotatie

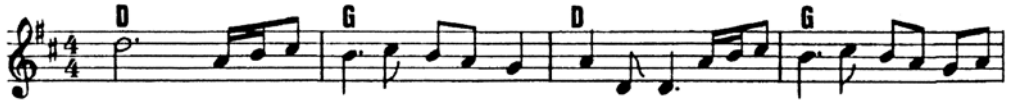
Onderstaand lied is een voorbeeld van de wijze waarop de notatie is uitgewerkt; de melodielijn + akkoorden.

LIED 2: 'K ZOU EENS WILLEN WETEN

Comp./tekst/arr. Cees West

VOORSPEL:

'K ZOU EENS WIL-LEN WE-TEN, HEEL GRAAG WIL-LEN WE-TEN, 'K ZOU EENS

WIL-LEN WE-TEN HOE AL-LES VROE-GER WAS. 'K ZOU EENS WIL-LEN WE-TEN

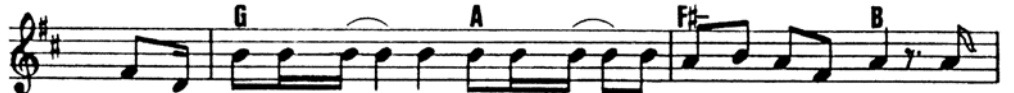
HEEL GRAAG WIL-LEN WE-TEN, 'K ZOU EENS WIL-LEN WE-TEN HOE AL-LES

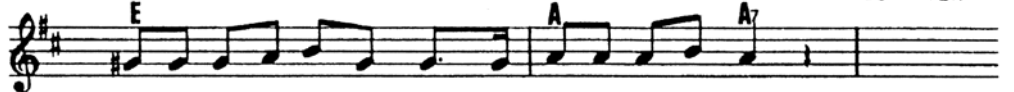
VROE-GER WAS. HOE WAS HET OP DE EER-STE SCHOOL IN ZES-TIEN-HON-DERD

VUF-TIG? WA-REN DE KLAS-SEN NET ZO MOOI EN DE LEER-LIN-GEN ZO VLU-

TIG? IK BEN BE-NIEUWD, IK BEN BE-NIEUWD WAT U DAAR-O-VER WEET. VER-

TELT U HET ONS NU MAAR VLU- G, VOOR-DAT U HET VER-GEET...